

Capítol CCXXXI

Com Plaerdemavida posà a Tirant al lit de la Princesa

Com fon nit scura, Tirant vingué a la cambra de la duquessa; e, com lo emperador sopava ab les dames, Plaerdemavida entrà per la cambra molt alegre e pres a Tirant per la mà e portà'l-se'n, lo qual anava vestit ab gipó de cetí carmesí, ab manto abrigat e ab una spasa en la mà. E Plaerdemavida lo posà dins lo retret. E havia-y una gran caixa ab un forat que y havien fet perquè pogués alendar. Lo bany que allí tenien aparellat stava davant la caixa.

Aprés que agueren sopat, les dames dançaren ab los galants cavallers. E com veren que Tirant no y era, leixaren-se de dançar, e lo emperador se retragué en la sua cambra e les donzelles se n'anaren e deixaren a la princesa dins en lo seu retret —en aquell hon Tirant stava—, sola ab aquelles qui la tenien de servir. Plaerdemavida, en scusa de traure un drap de li prim per al bany, obrí la caixa e deixà-la un poch uberta e posà roba desús, perquè neguna de les altres no u vessen. La princesa se començà a despullar e Plaerdemavida li parà lo siti, que venia endret, que Tirant la podia molt ben veure. E com ella fon tota nua, Plaerdemavida pres una candela encesa. Per fer plaer a Tirant, mirava-li tota la sua persona e tot quant havia filat, e dehia-li:

—A la fe, senyora,¹¹⁰ si Tirant fos ací, si us tocava ab les sues mans axí com yo faç, yo pens que ell ho stimaria més que si'l fahie<n>¹¹¹ senyor del realme de França.

—No cregues tu axò —dix la princesa—, que més stimaria ell ésser rey que no tocar-me axí com tu faç.

—iO, Tirant, senyor! ¿E hon sou vós ara? ¿Com no sou ací prop perquè poguésseu veure e tocar la cosa que més amau en aquest món ni en l'altre? Mira, senyor Tirant, vet ací los cabells de la senyora princesa: yo·ls bese en nom de tu, qui est dels cavallers del món lo millor. Vet ací los hulls, e la boca: yo la bese per tu. Vet ací les sues cristal·lines mamelles, que tinch cascuna en sa mà: bese-les per tu. Mira com són poquetes, dures, blanques e lises. Mira, Tirant: vet ací lo seu ventre, les cuxes e lo secret. iO, trista de mi, que si home fos, ací volria finir los meus darrers dies! iO, Tirant! ¿Hon est tu ara? ¿Per què no véns a mi, puix tan piadosament te cride? Les mans de Tirant són dignes de tocar ací hon yo toque e altri no, car aquest és bocí que no és negú que no se'n volgués ofegar.

Tirant tot açò mirava e prenia-y lo major delit del món per la bona gràcia ab què Plaerdemavida ho rahonava, e venien-li de grans temptacions de voler exir de la caixa.